

arbejdsmarkedets krav 100 pct., som kun kan være med 80 pct., for nogles tilfælde måske 20 pct. Det er afgørende for et velfærdssamfund, at der på trods af dét er plads til, at alle er med.

Der eksisterer et væld af uløste opgaver i samfundet, der måske ikke er rentable ud fra en isoleret markedsøkonomi, men som i øvrigt er samfundsnyttige og perspektivrige. Vi foreslår, at man støtter dem og giver støtten til arbejdspladser i stedet for til personer, så der gives mulighed for at etablere selv bærende fællesskaber, der løser samfundsnyttige opgaver.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi i SF erkender, at vi ikke har patent på al denne verdens visdom. Og det er derfor, det skuffer os, at Socialdemokratiet og regeringspartierne ikke vil være med til en dagsorden, der ikke siger noget om, at der skal postes mange penge ud, men at der skal laves en plan, en plan, der sikrer alle danskeres ret til at deltage, og som spørger til, hvad vi sådan helt målrettet skulle foretage os, for at det blev tilfældet.

Det skuffer os, at man ikke vil være med til at lave den første danske velfærdsplan. Vi synes, at det ville være en flot, flot dansk opfølgning på de mange ord på det sociale topmøde, der ville vise, at det ikke kun skulle være ord, men at det skulle være forpligtende handling.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Når man taler om at tage ansvar for de mennesker, der falder igennem vores sociale sikkerhedsnet, så tror man næsten – efter at have hørt denne ordførertale – at SF er de eneste, der kan varetage det.

SF taler om den sociale polarisering, der bliver større og større, og det er noget, man vil kæmpe imod; det er vi enige i. Man taler om fælles ansvar; det er vi enige i. Man taler om, at problemet er størst for dem, som stødes ud; det er vi enige i. Skammen for de mennesker, der bliver stødt ud; det er vi også enige i.

Og så kommer vi frem til noget af det sidste: at man vil slå for retten til at deltage i samfundet. Jamen det er vi da også enige i, men vi er meget uenige i, hvordan man når de her mål. Når man siger, at man skal nå målene ved hjælp af flere offentlige arbejdspladser, en større offentlig sektor m.v., så ønsker vi også at komme om på den anden side af lighedstegnet, men vi ønsker altså en helt anden medicin end blot at ansætte folk i den offentlige sektor.

Vi betragter også samfundet som en organisme. Har man ondt i storetåen, så har man det ikke godt, så vi er da enige i, at vi skal bekæmpe de problemer, der er på det her område. Men vi ønsker altså en helt anden medicin end den, SF står og beder om.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Jeg har meget stor respekt for hr. Villy Søvndals fortid som socialudvalgsformand, men det kan virke noget kvalmende, at man den ene gang efter den anden fra Folketingets talerstol skal høre, at hr. Villy Søvndal har patent på at vide, hvad almindelige mennesker ude i samfundet har af problemer, hvad de føler, og hvad de tænker. Heldigvis har jeg også en fortid.

Efter at have talt om almindelige mennesker gør hr. Villy Søvndal så efterfølgende meget ud af at citere forskellige teoretikere inden for næsten alle filosofiske områder. For nu også at komme hr. Erhard Jakobsen en lille smule i møde: Jeg har ikke min teori fra filosoffer, jeg har min rod i en bondekultur – det vil jeg ikke undskylde, det er jeg faktisk stolt af – og i den kultur er der noget, der siger mig, at mennesker ikke selv vælger, men mennesker får ting givet, mennesker får mindre eller mere givet, og man kan tage, og man kan vælge fra; men det helt afgørende er, at man ikke fastholder mennesker i passivitet, men prøver på at samle kræfterne om at give ansvar.

Og jeg vil gerne sige, at ansvar ikke altid er noget, man kan tage. Ansvar er tit noget, man skal have givet af andre, og jeg har set gode eksempler på, at når man så giver et ansvar, så leves der også op til det, og det forøger livskvaliteten hos de mennesker, som har fået det.

Jeg er ikke på det seneste blevet direkte citeret for præcise ting i denne debat, men der har været nogle tendenser til, at Venstre generelt er blevet beskyldt for at have nogle holdninger til det med ansvar, som hører nogle teoretikere til, som jeg – må jeg sige til hr. Erhard Jakobsen – heller ikke kender.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Det var ikke overraskende at høre hr. Søvndals ordførertale. Jeg tror ikke, at det er forkert, at der er en stor og stigende gruppe, som har det svært, og som vi skal hjælpe. Men det betyder jo ikke, at alle, som er på dagpenge eller kontanthjælp eller andre former for overførselsindkom-